

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

22.03.2024

Старший слідчий – криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях старший лейтенант юстиції Жижома Ярослав Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202318000000041, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 10.02.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. ч. 1, 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Якубенко Сергія Івановича, 15.03.1990 року народження, громадянина України, уродженця раніше не судимого, зареєстроване місце проживання:

особу якого документовано паспортом громадянина України серії виданим

про те, що він підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, що полягало в переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України; у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, що полягало в переході на бік ворога у період збройного конфлікту, вчиненого в умовах воєнного стану,

тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території

України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликало місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (т. зв. «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, зокрема шляхом ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії російської федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації російської федерації та самопроголошених органів влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії російської федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т. ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України

«Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

З метою створення єдиної структури так званих «республіканських органів исполнительної влади их территориальных подразделений» на тимчасово окупованій території Донецької області так званим «Народным советом ДНР» було прийнято Закон «О системе органов исполнительной власти Донецкой Народной Республики» від 24.04.2015 №35-ІНС, яким відповідно до статті 9 передбачено, що систему органів виконавчої влади «ДНР» складають (мовою оригінала): «1) правительство Донецкой Народной Республики; 2) министерства Донецкой Народной Республики; 3) государственные комитеты Донецкой Народной Республики; 4) службы Донецкой Народной Республики; 5) агентства Донецкой Народной Республики; 6) инспекции Донецкой Народной Республики; 7) иные органы исполнительной власти Донецкой Народной Республик». Також варто зазначити, що відповідно до статті 11 вищевказаного закону «Міністерство Донецької Народної Республіки є республіканським органом виконавчої влади Донецької Народної Республіки, який проводить державну політику і здійснює функції правового регулювання, контролю і нагляду у встановленій сфері діяльності, галузевого або міжгалузевого управління в найважливіших галузях і встановлених сферах діяльності, надання публічних послуг і управління державним майном, а також координує діяльність Донецької Народної Республіки у встановлених випадках діяльність інших органів виконавчої влади Донецької Народної Республіки у цій сфері.

В подальшому у відповідності до так званого «Постановления совета министров Донецкой Народной Республики» від 26.09.2014 № 35-1 з метою налагодження функціонування новоствореного органу виконавчої влади «ДНР» було затверджено основи діяльності у сфері управління, координації, контролю та реагування у сфері цивільної оборони, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, забезпечення пожежної безпеки та безпеки громадян на водних об'єктах було створене так зване «Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики». Також варто зазначити, що в пункті 3 вищезазначеної постанови зазначено, що функції та повноваження

Державної служби України з надзвичайних ситуацій, яка здійснювала свою діяльність на території Донецької області передаються так званому «Министерству по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики».

В подальшому так званім «Постановлением советов министров Донецкой Народной Республики» від 06.11.2017 № 14-48 було затверджено так зване «Положение о государственном пожарном надзоре в новой редакции» відповідно до якого здійснення державного пожежного контролю здійснюється уповноваженими підрозділами так званого «Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики» з метою попередження, виявлення та запобігання порушень вимог пожежної безпеки так званими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами, а також фізичними особами підприємцями на тимчасово окупованій території Донецької області.

Крім того у відповідності до пункту 17 вищезазначеного так званого «Положения о государственном пожарном надзоре в новой редакции» здійснювати повноваження у сфері з пожежного нагляду мають право так звані «главные государственные инспекторы по пожарному надзору Донецкой Народной Республики – главные государственные инспекторы по пожарному надзору МЧС ДНР». Також у відповідності до пункту 19 вищезазначеного так званого «Положения о государственном пожарном надзоре в новой редакции» так звані «Главные государственные инспекторы по пожарному надзору городов, районов, районов в городах Донецкой Народной Республики» мають наступні повноваження:

1) призначати проведення перевірок діяльності органів державної влади та об'єктів нагляду щодо дотримання вимог пожежної безпеки;

2) вносити до органів державної влади пропозиції щодо здійснення заходів щодо забезпечення пожежної безпеки відповідно до законодавства Донецької Народної Республіки;

3) підписувати документи від імені органу державного пожежного нагляду;

4) скасовувати незаконні та (або) необґрунтовані рішення, прийняті нижчими державними інспекторами щодо пожежного нагляду;

5) у разі порушення норм та правил пожежної безпеки, що створюють загрозу виникнення пожежі та (або) перешкоджають її гасінню та (або) евакуації людей забороняти роботу окремих виробництв, виробничих ділянок, проведення будівельно-монтажних робіт, експлуатацію споруд;

6) у разі порушення норм і правил пожежної безпеки, що створюють загрозу виникнення пожежі та (або) перешкоджають її гасінню та (або) евакуації людей, звертатися до суду з метою заборони експлуатації об'єкта нагляду, будівель, випуску та реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту;

7) накладати на юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців штрафні санкції за порушення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, невиконання розпорядчих документів посадових осіб органів державного пожежного нагляду;

8) ініціювати запровадження на окремих територіях особливого протипожежного режиму;

9) погоджувати можливість розміщення об'єктів будівництва на відповідних територіях та брати участь у роботі комісії з вибору земельних ділянок (трас) під будівництво;

10) видавати технічні умови забезпечення пожежної безпеки об'єктів будівництва.

Також у відповідності до пункту 22 вищезазначеного так званого «Положения о государственном пожарном надзоре в новой редакции» так звані «Главные государственные инспекторы по пожарному надзору городов, районов, районов в городах Донецкой Народной Республики» мають також наступні повноваження:

1) організувати розробку нормативних документів щодо пожежної безпеки, у тому числі документів, що регламентують порядок розроблення, виробництва та експлуатації пожежно-технічної продукції;

2) затверджувати рекомендації, інструктивні та методичні документи, що регламентують питання організації здійснення державного пожежного нагляду;

3) погоджувати юридичним особам положення про відомчу пожежну охорону, що містять порядок здійснення відомчого пожежного нагляду;

4) видавати ліцензії організаціям, які надають послуги та виконують роботи протипожежного призначення, які проводять випробування на пожежну небезпеку речовин та матеріалів у встановленому порядку;

5) приймати рішення з питань погодження результатів розгляду проектних рішень, на які не встановлені норми та правила, а також вимушених відступів від вимог чинних протипожежних норм;

6) видавати сертифікати відповідності на встановлені види продукції;

7) призначати перевірки органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

8) ініціювати запровадження у так званій «Донецкой Народной Республике» особливого протипожежного режиму.

Так, громадянин України Якубенко Сергій Іванович, 15.03.1990 року народження, проходив навчання в Черкаському інституті пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного університету цивільного захисту України на денній формі навчання в період з 16 серпня 2007 року (наказ про зарахування від 09.08.2007 № 149 о/с) по 18 червня 2011 року (наказ про випуск від 07.06.2011 № 557 о/с). Присягу служби цивільного захисту на вірність Українському народу склав 01.09.2007. Після закінчення навчання Якубенку С.І. було присвоєне спеціальне звання лейтенанта служби цивільного захисту з подальшим направленням з 18.06.2011 для проходження служби у розпорядження начальника Головного управління МНС України в Донецькій

області, яку він проходив до 2013 року включно (точну дату в ході досудового розслідування не встановлено).

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС у своїй діяльності керується Конституцією та законами України.

Так, Якубенко С.І., вступаючи на службу цивільного захисту урочисто присягнув завжди залишатися відданим Українському народу, неухильно дотримуватись Конституції та законів України, бути чесним, сумлінним і дисциплінованим.

В подальшому у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 04.08.2020, у громадянина України Якубенка Сергія Івановича, 15.03.1990 року народження, обізнаного про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані її території, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу РФ виник умисел на співпрацю з представниками держави агресора.

Перебуваючи на тимчасово окупованій території, а саме у м. Донецьку Донецької області, діючи умисно, добровільно, реалізуючи свій злочинний умисел, з метою вчинення дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України та з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, добровільно перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту шляхом зайняття так званої посади «главного государственного инспектора по пожарному надзору – начальника группы надзорной деятельности и профилактической работы» в так званій «1 пожарно-спасательной части Государственного пожарно-спасательного отряда города Донецка МЧС ДНР», яка розташована за адресою: Донецька область, місто Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Щорса, будинок 60, у зв'язку із чим прийняв так звану присягу на вірність

квазідержавному утворенню так званої «днр» та почав безпосередньо виконувати покладені на нього окупаційною владою обов'язки.

Тобто, своїми умисними діями Якубенко С.І., порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України, та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги вірно служити Українському народу, забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади рф, шляхом безпосередньої участі в утворенні та функціонуванні псевдодержавного органу рф на окупованій території України, з метою недопущення здійснення контролю українською владою на території м. Донецьк Донецької області, надавши тим самим допомогу рф в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності, обороноздатності та державній безпеці України.

Таким чином, Якубенко С.І., обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

В подальшому всупереч вищевказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ), а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по

теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України. Строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжувався, яким на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, Указом від 18.04.2022 № 259/2022, затвердженим Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, Указом від 17.05.2022 № 341/2022, затвердженим Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, Указом від 12.08.2022 № 573/2022, затвердженим Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX, Указом від 07.11.2022 № 757/2022, затвердженим Законом України від 16.11.2022 № 2738-IX, Указом від 06.02.2023 № 58/2023, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX, Указом від 01.05.2023 № 254/2023, затвердженим Законом України від 02.05.2023 № 3057-IX, Указом від 26.07.2023 № 451/2023, затвердженим Законом України від 27.07.2023 № 3275-IX, Указом від 05.02.2024 № 49/2024 затвердженим Законом України від 06.02.2024 № 3564-IX) продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 14.02.2024 строком на 90 діб, до 13.05.2024.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Також варто зазначити, що відповідно до так званого «Указа главы ДНР Д.В. Пушилина № 121 от 03.04.2022 «О государственном комитете обороны ДНР»» «МЧС ДНР» було включеного до складу так званого «Государственного комитета обороны ДНР».

Так, приблизно в квітні – травні 2022 року (більш точну дату та час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на території м. Донецьк Донецької області, громадянин України Якубенко Сергій Іванович, 15.03.1990 року народження, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народно-господарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з

метою окупації України, добровільно перейшов на бік ворога в умовах воєнного стану шляхом продовження проходження служби на посаді так званого «главного государственного инспектора по пожарному надзору – начальника группы надзорной деятельности и профилактической работы» в так званій «1 пожарно-спасательной части Государственного пожарно-спасательного отряда города Донецка МЧС ДНР», яка розташована за адресою: Донецька область, місто Донецьк, Ворошиловський район, вулиця Щорса, будинок 60, в якому продовжив безпосередньо виконувати покладені на нього окупаційною владою обов'язки, які виконував включно до 20.02.2024.

В подальшому досудовим розслідуванням встановлено, що у не встановлений досудовим розслідуванням дату та час, але не пізніше 20.02.2024 відповідно до наказу так званого голови Пушилїна Д.В., від 20.02.2024 за № 58 «Об упразднении (о ликвидации) Министерства по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики» було ліквідовано незаконно створений орган – так зване «Министерство по делам гражданской обороны, чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий стихийных бедствий Донецкой Народной Республики».

Таким чином, Якубенко С.І., обґрунтовано підозрюється в державній зраді, вчиненій в умовах воєнного стану, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності та державній безпеці України: переході на бік ворога у період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

Захисник

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ 2024 року.

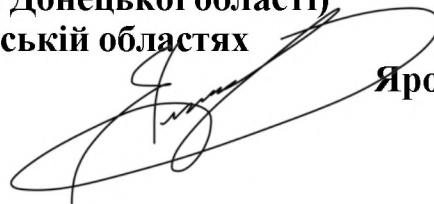
Повідомлення про підозру здійснив:

Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

лейтенант юстиції

Ярослав ЖИЖОМА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –

прокурор відділу нагляду за додержанням

законів регіональним органом безпеки

Донецької обласної прокуратури

